

РЕШЕНИЕ

№ 30962

гр. София, 04.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 85 състав, в
публично заседание на 27.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Биляна Икономова

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **7317** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 2 във връзка с чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на А. А. Х., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., [дата на раждане] , против решение № 145Х/05.05.2026 г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет /МС/.

Изложени са твърдения за незаконосъобразност на оспореното решение. Същото било издадено при допуснати съществени процесуални нарушения, в противоречие с материалния закон и неговата цел. Органът бил излязъл извън правомощията си, като се е произнесъл по същество. Били представени лични данни, свързани и с тези за С.. Акцентиращ върху факта, че два дни преди подаване на последващата си молба за закрила представители на кюрдите били направили поредна акция в квартала, в който живеели родителите му, влизали в къщите, вземали млади мъже за войници, вкл. и брат му бил в неизвестност. На родителите му било връчено уведомление за задържането му поради невявяване за военна служба. Мотивира твърдението, че не следва да се изискват писмени доказателства от лица, търсещи закрила. Сочил, че кюрдските сили представляват основен субект на преследване, а действията им по насилствено вербуване на млади мъже от арабския етнос съответстват на описаните в чл. 8, ал. 5, т. 1 и т. 5 ЗУБ посегателства, обосноваващи предоставяне на бежански статут. Не били взети предвид данните за всеобхватното нарушаване на човешките права, активността на Ислямска държава, ескалацията между И. и И., риска от посегателства срещу цивилни лица, насилственото връщане и разселване на сирийци, становището на ВКБООН от април 2026 г., обективната невъзможност на лицето да се завърне в С. поради липсата на сигурен транспортен коридор, като не били взети предвид представените доказателства, а същите само били изброени. По изложените съображения моли

решението да бъде отменено.

В открито съдебно заседание жалбоподателят А. А. Х., редовно уведомен, не се явява. Чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли да бъде уважена. Посочени били нови обстоятелства относно личната история на жалбоподателя - отвлечането на брат му и оказвания натиск върху родителите му, отношението на кюрдските въоръжени сили и вербуването му за военна служба. Представени били данни от официални източници относно обстоятелства, релевантни към ситуацията и несигурността в Сирийска Арабска Република, вкл. отражението на конфликта между И. и И.. Счита, че органът е иззел компетентността на председателя на ДАБ, като се е произнесъл относно нивото на риск и на безогледно насилие, които не били предмет на производството по допустимост на последваща молба. Моли преписката да бъде върната за ново разглеждане по същество съобразно задължителните указания по прилагането на закона.

Ответникът - интервюиращ орган на ДАБ при МС /В. И./, редовно уведомена, не се явява и не се представлява. С писмен отговор оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна.

Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав, като обсъди твърденията на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

На 30.08.2024 г. А. А. Х. от С. е поискал международна закрила в Република България. Кандидатът е регистриран като А. /собствено/ Х. /бащино/ А. /фамилно/ от мъжки пол, [дата на раждане] в С., адрес – [населено място], обл. Д. ал Зор, ЛНЧ [ЕГН], етническа принадлежност – арабин, религия - мюсюлманин /сунит/, семейно положение – неженен.

На 22.10.2024 г. е проведено интервю с А. А. Х.. Напуснала С. за първи път през 2011 г., където останал до 2019 г. и работил като строителен работник. През 2019 г. се завърнал отново в С., като я напуснал окончателно в началото на месец август 2024 г. и преминал нелегално в Т., където останал около 20 дни. Влязъл незаконно в България около 19.08.2024 г., като бил откаран в [населено място], където потърсил закрила от властите. Твърди, че селото, в което живял до напускането на С., било под контрола на американците, като имало сражения в него и около него поради нефтени съоръжения. Последното сражение, което видял, било ден преди напускане на страната. Молителят не би засегнат от войната, но сочи, че нямало сигурно място в С.. Не бил женен, арестуван или осъждан. Нямал проблеми заради изповядваната религия или етническата си принадлежност. Не сочи да е имала проблеми с официалните власти в С., не членувала в политически партии. В С. били родителите му и брат му. Имал начално образование, не работил нищо. Напуснал С. заради войната и липсата на спокойствие. Негови братовчеди изчезнали и не знаели къде са. Не бил отбил военна служба, но му била връчена призовка през 2023 г. от властите. Спрямо него и семейството му не били отправяни заплахи или оказвано насилие. Не би се завърнал в С.. Подала молба за международна закрила в България, тъй като била близка и спокойна до С. страна.

С решение № 11935/15.11.2024 г. председателят на ДАБ при МС отказва да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на А. А. Х.. Срещу това решение е подадена жалба, отхвърлена с решение по адм. дело № 1396/2024 г. по описа на Административен съд-Хасково, оставено в сила с решение по адм. дело № 1435/2025 г. по описа на ВАС, Трето отделение.

На 14.04.2026 г. А. А. Х. е подал последваща молба за закрила. Разказва за ситуацията в С., несигурността там, влиянието на кюрдските сили, което правело опасно връщането му в държавата по произход. Констатирани са нередовности на молбата, поради което са дадени указания за отстраняването им.

На 16.04.2026 г. е постъпила последваща молба от А. А. Х., в която са възпроизведени твърдения

от жалбата, по която е образувано настоящото съдебно производство, и молбата от 14.04.2026 г. Приложени са доказателства относно ситуацията в С., вкл. и отношението на ВКБООН, извадки от медии. Извадки от медии са представени и допълнително на 27.04.2026 г.

С решение № 145X/05.05.2026 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС и въз основа на справки от 02.04.2026 г. и 13.03.2026 г. на отдел „Международна дейност“, дирекция „Международна дейност и проекти“ при ДАБ относно С. и сигурността в провинция Д. ал Зор, положението на кюрдското население, отбиването на военна служба и мобилизация, не се допуска последваща молба с вх. № КП-01-1076/16.04.2026 г. на А. А. Х. до производство по предоставяне на международна закрила с мотив, че не се позовава на нови обстоятелства от съществено значение, както за личното му положение, така и по отношение на страната му по произход.

Решението е връчено на 26.05.2026 г.

При така установеното от фактическа страна Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав, и доколкото се извършва преценка за законосъобразността на акт, издаден производство по чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ, което се провежда при различни условия и ред и приключва с различен по съдържание и последици акт спрямо условията и реда на провеждане на производството, което приключва с акт по чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 ЗУБ, то се обуславят следните правни изводи:

Жалбата е допустима. Подадена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, подлежащ на съдебен контрол, от активно легитимирано лице - адресат на акта и засегнат неблагоприятно от него, в срок.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

На първо място, оспореното решение е издадено от компетентен административен орган - интервюиращ орган на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ, в установената писмена форма, при липсата на допуснати процесуални нарушения, от категорията на съществени, които да ограничават правото на защита на лицето молител, поради което не са налице основания за прогласяване на неговата нищожност по смисъла на чл. 168, ал. 1 и ал. 2 във връзка с чл. 146, т. 1 АПК, съответно – за отмяна по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 и т. 3 АПК.

На второ място, следва да се извърши преценка за законосъобразността на акта – издаден ли е той в съответствие с материалния закон и неговата цел /чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 4 - т. 5 АПК/.

Съгласно чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ „в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила“.

Съгласно чл. 76а ЗУБ „преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2“.

Съгласно чл. 13, ал. 2 ЗУБ „подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III“.

От тълкуването на тези разпоредби се обуславя извод, че предпоставка за уважаване на последващата молба за международна закрила /§ 1, т. 6 ДР на ЗУБ/ е чужденецът да се позове на нови обстоятелства, които обаче следва да се отнасят съществено за личното му положение или държавата по произход. Не се въвеждат изисквания по отношение на представените от чужденец доказателства, но именно те следва да удостоверят, че обстоятелствата са нови, или по друг начин

казано, новите обстоятелства следва да бъдат доказани с допустими, необходими и относими доказателства, каквито по делото липсват.

В практиката е застъпено становището, че новите факти са такива, на които законодателят е придал обратно действие. Установяването на нови факти от значение за производството е допустимо само за такива факти, които са настъпили след влизане в сила на предходното решение за отказ за предоставяне на международна закрила и които с обратна сила променят правното значение на фактите, въз основа на които органът е взел решението си, или отменят съществуването на тези факти, които с обратна сила рефлексират върху направените фактически установявания и правни изводи към датата на издаването на решението.

Доколкото органът е изследвал налице ли са нови обстоятелства, които се отнасят съществено за личното положение на молителя или до държавата му по произход, то същият не е издал оспореното решение извън пределите на своята компетентност, произнасяйки се по същество.

В случая не се установява каквато и да е било промяна в личното положение на молителя, основано на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, или същият да е бил подложен на смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или да са отправяни тежки заплахи срещу живота му или личността му като цивилно лице поради безогледно насилие при наличие на въоръжен международен или вътрешен конфликт, които да са от толкова съществено значение, че да се обуслови допустимост на подадената последваща молба. Не са налице и данни за събития, осъществили се след напускането на С., вкл. и за дейност, извършена от самия чужденец, и които да са от съществено значение при извършване на преценка налице ли е промяна в личното положение на жалбоподателя. В случая не са обосновани твърдения за осъществено спрямо молителя преследване поради някоя от причините по чл. 8, ал. 1 във връзка с ал. 4 ЗУБ. Не се констатира и, че на същия са нарушени основни права или е осъществена съвкупност от действия, които да доведат до нарушаване на основните му права, достатъчно тежки по своето естество и повтораемост.

Предвид това подлежи на анализ ситуацията в държавата му произход – С..

В действителност, преди датата на издаване на акта, а и към настоящия момент, са налице данни за промяна в обстановката в С., но молителят не се яви в съдебно заседание, за да разкаже бежанската си история и да заяви по какъв начин тези нови факти по смисъла на чл. 142, ал. 2 АПК конкретно за него като личност представляват реална опасност, вкл. и предвид държавата му на произход, така че да обосноват допускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Липсата на стабилност и яснота какво ще се случи в следващия ден е напълно естествена последица от осъществилите се събития, която би предизвикала безпокойство у молителя, но в случая е невъзможно да се установи как настъпването ѝ пряко ще рефлектира върху неговата правна сфера. Не са представени доказателства, удостоверяващи конкретни действия на каквито и да е било лица спрямо молителя и членовете от семейството му предвид неговата етническа и религиозна принадлежност преди напускането му на С.. Не са представени и доказателства, че действително след завръщането му в С. ще е дискриминиран, преследван, заплашван от кюрдите или различни групировки или, че същите ще окажат спрямо него насилие, така че това евентуално поведение на кюрди или на представители на различни групировки, вкл. и на Ислямска държава, неблагоприятно за молителя предвид твърденията му, да се приеме за ново обстоятелство от съществено значение за личното му положение, вкл. и доколкото още преди да напусне С., е имало подобни конфликти. Не са представени никакви доказателства относно действия и събития, осъществили се след напускането на молителя на С., вкл. и относно изчезването на брат му и насилието спрямо

родителите му.

Прави впечатление, че жалбоподателят е напуснал страната си по произход лятото на 2024 г. преди свалянето на режима на Б. А., поради което и буди недоумение желанието му да остане в България въпреки съществената промяна в общественно-политическия живот в страната след свалянето на режима. От информацията, съдържаща се в кориците по делото и в общодостъпни източници, става ясно, че смяната на властта не е довела до налагане или прилагане на смъртни наказания или екзекуции, или на изтезания, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилни лица поради безогледно насилие. Напротив, засега тенденциите за общото положение в С. са по-скоро положителни. Съобщава се за редица страни, които осъществяват контакти с новата власт, като е налице явно изразяване на воля на редица водещи държави по света за установяване на трайни отношения с новите лидери на страната по произход на жалбоподателя. В редица източници се появиха и данни, че от страна на Т. е направено изявление за превръщането на С. в стабилна и мирна страна, в плза на всички в региона, вкл. и на САЩ, и Европа, които нямат интерес от разделена С.. От изявленията на лидерите на водещите държави в света се формира обща цел борбата срещу тероризма и справяне с тежката хуманитарна криза. От съществено значение са и фактите, които са се осъществили през месец май 2026 г., а именно - Съветът на ЕС прие решение за възстановяване на действието на споразумението за сътрудничество със С., спряно преди 15 години; Европейската комисия междувременно съобщи, че работи за осигуряването на 15 милиона евро за укрепване на способностите на сирийските институции, като целта е социално-икономическо възстановяване на С.; съживяване на отношенията с Е.; провеждане на публичен процес срещу хора от режима на А.; пълна координация между сирийското и американското правителство относно предаване на бази в борбата с тероризма; провеждане на преговори между И. и С., чиято оценка е по-скоро положителна, в посока да се постигне споразумение за сигурност; ключовото положение на С. за разрешаване на ситуацията въобще в Близкия И.. Действително в района е налице конфликт между И. и И., но в конкретния случай не са представени доказателства за прякото му влияние върху лицето предвид неговата лична история. Отделно, на сайта на Министерство на външните работи по отношение на С. е отбелязано ниво 5: Предупреждение за преустановяване на всякакви пътувания и незабавно напускане на страната, като последната актуализация е от 10 февруари 2026 г., без промяна от 2012 г. Тази информация, вкл. и относно дейността на българската дипломатическа мисия в Д. и възможността за получаване на консулска помощ, обаче е насочена единствено към българските граждани.

Предвид горното не представляват въоръжен вътрешен или международен конфликт спорадичните сблъсъци в райони на С., вкл. и атентатите, престъпността и други дейности на насилие, за които има данни, тъй като те не биха могли да се определят по своя териториален обхват, характер и интензитет като представляващи самостоятелно основание за допустимост на молбата на жалбоподателя, вкл. и с оглед бежанската му история. Не е спорно, че в С. има множество смъртни случаи, чийто брой не може да бъде установен, но не би могло да се говори за неизяснена фактическа обстановка от страна на ДАБ, доколкото подобна информация не се съдържа нито в международни източници, нито в официални справки на държавата С. от регистъра на населението ѝ.

Действително промяната в обстановката в С. е ново обстоятелство, настъпило след идването на молителя в България, но то вече е било обсъдено с влязлото в сила решение на Административен съд – Хасково по отношение на молбата му за предоставяне на международна закрила. Дори и това да не е било сторено, настоящият съдебен състав приема, че последвалите събития имат по-скоро положителни последици, като макар и ситуацията да остава сложна, на още по-голямо

основание тя не би засегнала негативно молителя, съответно – не е налице основание за допускане на молбата му до производство за предоставяне на международна закрила. Съгласно т. 39 от решението на СЕС по дело С-465/07 се въвежда обратно пропорционална връзка между засягането на личните интереси на търсещия закрила и степента на безогледно насилие, изискуема, за да се предостави такава закрила. В случая личната бежанска история на жалбоподателя се характеризира с липса на каквито и да били основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, като не се установи толкова висок интензитет на безогледно насилие в страната на произход, който да отговаря на изискването за обратна пропорционалност, въведено с решението на СЕС.

Не е оборена съгласно чл. 179, ал. 1 ГПК материалната доказателствена сила на приетите като писмени доказателства справки. Не са налице никакви данни или доказателства, които да опровергават по съдържание информацията в представените справки, включващи обща географска, политическа, икономическа и културна информация, както и информация за правната уредба и за спазването на правата на човека. От съдържанието на справките и от общодостъпната информация от други източници става ясно, че дори и да се приеме, че е налице въоръжен конфликт в С., то същият явно, на първо място, не е повсеместен, и на второ – не е насочен пряко към мирните граждани на тази страна. Не може да се счита, че със самото си присъствие в родния си край или в друго населено място молителят ще бъде изложен на тежки заплахи срещу живота или личността му поради безогледно насилие, породено от въоръжения конфликт. Дори и да се приеме, че областта, от която идва жалбоподателят, е засегната от военен конфликт, в С. има други области, които се приемат за стабилни и безопасни или са такива, в които животът се възстановява. Посочено е в справката от 02.04.2026 г., че в С. са се завърнали 1 488 667 лица, а в справката от 25.06.2026 г. – 1 563 898 лица, както и в коя провинция се насочват те. Дори и да се приеме, че някои от сирийците не са се завърнали доброволно, не става ясно как това оказва влияние върху личното положение на молителя, като на още по-голямо основание – завръщането им не представлява ново обстоятелство по смисъла на чл. 13, ал. 2 ЗУБ. Без значение е и обстоятелството от коя страна се завръщат те. Формира се изводът, че ситуацията в С. е овладяна до степен, осигуряваща приемливо ниво на сигурност за гражданите.

Гореизложеното не се опровергава от представените от процесуалния представител на жалбоподателя доказателства. В тях не се съдържат конкретни данни относно личното положение на молителя и не се установява настъпването на нови факти от съществено значение след приключване на предходното производство, така че да се формира извод за интензивност на агресия и насилие, които да могат да бъдат дефинирани като „безогледно насилие“, при това по-различно спрямо тези събития, които са се осъществили към момента на напускане на С. през лятото на 2024 г. При това и не е приложим принципът за забрана за връщане по чл. 4, ал. 3 ЗУБ. Липсват данни член от семейството на молителя по смисъла на легалната дефиниция на § 1, т. 3 ДР ЗУБ да има предоставена международна закрила, нито с оглед разпределената доказателствена тежест се сочат доказателства от негова страна, въз основа на които да се опровергае горното твърдение.

Основание за допустимост на подадената молба не представлява тежката хуманитарна криза в С. и района. Тук следва да се посочи, че не е налице хипотезата на чл. 9, ал. 8 ЗУБ, доколкото под „други причини от хуманитарен характер“ по нейния смисъл се има предвид не всяка причина независимо от нейното естество, а хипотезата урежда останалите случаи, различни от изрично предвидените в чл. 9, ал. 1 ЗУБ, въз основа на които да се установява същата по интензивност реална опасност от тежки посегателства срещу личността на чужденеца при завръщането му в

държавата по произход. В конкретния случай такива не се изтъкват.

Съдът следва да отбележи, съобразявайки промяната в политическата и икономическата обстановка в С. от началото на месец декември 2024 г., че Агенцията за бежанците на ООН призовава държавите да се въздържат от принуждаване на сирийските бежанци да се завърнат в С.. Отделно от това, е публикувано, въпреки че ВКБООН не насърчава широкомащабно доброволно завръщане в С., че е необходимо организирано и поетапно завръщане. Безспорно е, че участието на ВКБООН в процесите на завръщане се основава на принципите за доброволност и информираност на бежанците и вътрешно разселените лица, за което се съдържат данни както в представените по делото справки, така и в Съображенията относно международната закрила на лица, търсещи закрила от Сирийската Арабска Република, от май месец 2026 г. на ВКБООН. Поведението на ВКБООН е изцяло насочено към защита интереса на сирийския народ, полагане на усилия за икономическото възстановяване на страната, подобряване на здравеопазването и образованието, оказване на подкрепа при завръщането на милиони бежанци от гражданския конфликт в С.. При това, съобразявайки позицията на ВКБООН, предвид бежанската история на жалбоподателя и липсата на конкретни факти и обстоятелства, които да могат да бъдат приети за основания за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8 от ЗУБ и на хуманитарен статут по чл. 9 от ЗУБ, подкрепени с допустими, необходими и относими доказателства, се формира извод, че с твърденията си в конкретния случай молителят цели получаването на международна закрила единствено по лични причини, но не и на основание нови обстоятелства, които са от съществено значение за личното му положение, или нови обстоятелства относно държавата му по произход.

На следващо място, не е спорно, че в С. е премахната задължителната военна служба и е създадена армия от доброволци, като следва да се допълни и, че в общодостъпните източници не се съдържат данни за новообранци от сирийската армия, които биват изпращани в конфликтни зони, където се водят военни действия. Напротив, набирането на кадри за воюване се извършва на доброволен принцип срещу заплащане. Не представлява ново обстоятелство заявеното в последващата молба, че е налице хипотеза, при която на база етническа принадлежност /арабин/ би могъл да бъде изпратен да воюва. Това твърдение, както и, че бил получил информация за мобилизирането му, ако се върне в С., неподкрепени с доказателства и без изясняване кога е получена информацията, не е ново по смисъла на чл. 13, ал. 2 ЗУБ /от съществено значение за личното положение на молителя/, като съдът намира, че то е формирано единствено с цел промяна на бежанската история по начин, по който се следва допускане на последващата му молба до производство за предоставяне на международна закрила и евентуално да бъде предоставена исканата международна закрила. Следва да се отбележи, че лицето е на възраст 32 години, поради което и не попада в рисковия профил за мобилизиране във военна служба. Отделно, няма данни по делото да се е променил етническият състав в С., конкретно араби и кюрди, така че да се анализира евентуално възникване на конфликти и как това би се отразило върху него. Следва да се посочи и, че през януари 2026 г. централното правителство в Д. и кюрдските „Сирийски демократични сили“ са постигнали всеобхватно споразумение за прекратяване на огъня и интегриране на кюрдските военни части в държавната армия, като споразумението включва също „граждански и образователни права за кюрдския народ и гарантиране на завръщането на разселените лица в техните райони“, и има за цел да обедини сирийските територии и да постигне пълна интеграция чрез засилване на сътрудничеството между заинтересованите страни и обединяване на усилията за възстановяване на страната.

Не на последно място, е ирелевантно дали може да се осигури транспортен коридор, за да бъде осъществено връщането на чужденеца в страната по произход, тъй като това е въпрос на изпълнение на мярка, за налагането на която е приложим друг правен ред.

Заклучение: въпреки че административният орган е формирал волята си въз основа на различна от установената към момента фактическа обстановка, по аргумент от чл. 142, ал. 2 АПК, с оглед изложеното по-горе и предвид личната бежанска история на жалбоподателя, за която няма данни да е променена, при това съществено, съдът приема, че правилно последващата молба на чужденеца не е допусната до производство по предоставяне на международна закрила.

Настоящият състав следва да отбележи, че процедурата по последващи молби съгласно ЗУБ не е средство за незачитане на силата на пресъдено нещо на предходни съдебни решения, установяващи, че жалбоподателят не е лице, на което следва да бъде предоставена международна закрила. ЗУБ предоставя на чужденеца субективно право да подаде последваща молба за закрила, в случай че според своите възприятия и разбирания, същият счита, че е настъпила промяна в личното му положение или в ситуацията на държавата му по произход, която промяна може да докаже с писмени доказателства. В случая това не е сторено.

Формира се извод, че оспореното решение е законосъобразно издаден административен акт, поради което и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

На основание чл. 172, ал. 2 АПК, чл. 85, ал. 3 във връзка с чл. 84, ал. 2 ЗУБ
ЗУБ Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А. Х., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., [дата на раждане] , против решение № 145X/05.05.2026 г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет /В. И./.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на касационно обжалване.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на основание чл. 138, ал. 3 във връзка с чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: